

Konec civilizace

Exploze jsou různé a nemusí jít vždy o výbušninu. V některých oblastech dochází k populační explozi, jinde k explozi vzdělanosti, naopak nevzdělanost pohlcuje společnost plíživě a nepozorovaně. Podobu exploze může mít šíření nebezpečné choroby a explozí je víceméně i každá revoluce. V tomto úvodním příběhu bych se rád krátce věnoval explozi absurdit v euroamerické civilizaci.

Relativní blahobyt v našich končinách vede k velkému nárůstu úředníků a manažerských pracovníků, kteří se předhánějí ve vymýšlení absurdních předpisů, tabulek a hodnotících kritérií, jejichž zpracování potřebuje další úředníky a vedoucí pracovníky, kteří vymýšlejí další směrnice a pokyny vyžadující další smečku úředníků. V krátké době dochází k explozivnímu nárůstu těchto ve skutečnosti zbytečných lidí. Matematik by řekl, že jde o nárůst exponenciální, je ale lépe se tomuto slovu vyhnout, neboť vzpomínka na nastoupivšího ministra zdravotnictví, který hned při své první tiskové konferenci ukázal, že exponenciální závislost mu při školní docházce unikla, ještě zůstala v paměti. Ono by to asi nevadilo, pokud by jeho úkolem nebylo vyřešit exponenciální růst počtu nakažených koronavirem.

Dostali jsme se do zvláštní situace, kdy vědecké výsledky smíme publikovat jen v povolených časopisech, kdy je kritériem posuzování grantů počet žen ve vedoucích pozicích a jiné ptákoviny, které s kvalitou výzkumu vůbec nesouvisí, kdy jsou vědecké články zpoplatněné, a za stažení každého článku platíme nemalé peníze. To je evidentní bránění svobodnému šíření vědeckých informací. Kdo se nepodřídí, jako by neexistoval. Některé časopisy se už ani netají příslušností k této mafii a podaný článek rovnou odmítnou s tím, že v závěru necituje články publikované u nich. To je důsledek honby za citacemi článků, na základě nichž se hodnotí „kvalita“ časopisu a samozřejmě přísun peněz. Pokud se nepodřídíte, nedostanete patřičné body, granty ani peníze. Prachy, prachy a zase prachy. Radost z poznání se zcela vytratila. Kdysi jsem se ve škole učil, že jedním z hlavních znaků mafie je pronikání do přerozdělování státních peněz. Myslím, že tento systém takovou definici splňuje.

Žijeme v převratné době. Každý touží po úspěchu. Úspěchem ale nebývá něco vymyslet či v něčem vyniknout. Úspěchem je například založení firmy o dvou lidech, kde jeden je generálním ředitelem a druhý pičusem, který má na vizitce ředitel managementu (ne nadarmo jeden kamarád používá místo manažer slovo money-žer). S vytouženými vizitkami pak podnikají různá školení, aniž by k tomu měli znalosti, či prodej bůhvíčeho, a to v tom lepším případě. Není to tak dávno, kdy jsme museli povinně sedět na školení, jak sestavit přednášku v PowerPointu. Už úvodní slajd byl dokonalou ukázkou, jak to vypadat nemá. Kakofonie fontů a barev, typografických i gramatických zvěstev, zkrátka přednáškové harakiri. To školení údajně trvalo šest hodin. Jsem rád, že jsem jako jediný sebral odvahu po pěti minutách odejít.

A k tomu všemu nastupuje hyperkorektnost. Nesmíte poslat všem studentům výsledky testů, aby se neukázalo, že zcela neschopný Pepíček Vonásků na studium prostě nemá. Cikáni už nejsou cikáni, ale Rómové, na plakátech supermarketů musí být černochoz za každou cenu, pohádky i verše našich nejlepších prozaiků i básníků jsou závadné jen proto, že oslavují mateřství, a jako takový majstrštych zavádíme záchody pro třetí a další pohlaví. Ne, svět se nezbláznil, to je současný stav civilizace.